

USTAWA

z dnia 30 marca 2001 r.

o kosmetykach

Art. 1

1. Ustawa określa, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia bezpieczeństwa zdrowia ludzi, wymagania dotyczące składu, oznakowania kosmetyków oraz warunku obrotu kosmetykami.
2. Ustawa nie narusza przepisów o:
 - 1) ogólnym bezpieczeństwie produktów,
 - 2) środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej.
3. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych, wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz aktywnych wyrobów medycznych do implantacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679).

Art. 2

1. W rozumieniu ustawy kosmetykiem jest każda substancja lub preparat przeznaczone do zewnętrznego kontaktu z ciałem człowieka: skórą, włosami, wargami, paznokciami, zewnętrznymi narządami płciowymi, zębami i błonami śluzowymi jamy ustnej, których wyłącznym lub podstawowym celem jest utrzymanie ich w czystości, pielęgnowanie, ochrona, perfumowanie, zmiana wyglądu ciała lub ulepszenie jego zapachu.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, najczęściej występujące kategorie produktów będących kosmetykami, biorąc pod uwagę kryteria określone w ust. 1.

Art. 3

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) producent - przedsiębiorcę, który wytwarza i wprowadza kosmetyk do obrotu albo który wprowadza kosmetyk do obrotu, a także jego przedstawiciela oraz każdą osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie lub dołączając do niego swoją firmę, znak towarowy lub inne odróżniające oznaczenie; za producenta uważa się także importera.
- 2) wprowadzenie do obrotu - odpłatne lub nieodpłatne przekazanie kosmetyku po raz pierwszy przez producenta użytkownikowi bądź przedsiębiorcy uczestniczącemu w obrocie handlowym.

ЗАКОН

о косметических средствах

от 30 марта 2001 г.

Статья 1

1. Закон определяет требования в сфере необходимого обеспечения безопасности для здоровья людей, относительно состава, обозначений косметических средств, а также условий оборота косметических средств.
2. Закон не нарушает положений о:
 - 1) общей безопасности продуктов
 - 2) фармацевтических средствах, медицинских материалах, аптеках, оптовых складах и Фармацевтической Инспекции.
3. Положения закона не применяются к медицинским изделиям и оборудованию для медицинских изделий, медицинским изделиям для диагностики *in vitro*, и оборудованию для медицинских изделий для диагностики *in vitro*, а также активным медицинским изделиям для имплантации, согласно положениям закона от 20 мая 2010г. о медицинских изделиях

Статья 2

1. В согласно закона косметическим средством является любое вещество или препарат, предназначенный для внешнего контакта с телом человека: кожей, волосами, губами, ногтями, внешними половыми органами, зубами и слизистыми оболочками ротовой полости, основным или косвенным действием которых является поддержание их в чистоте, уход, защита, ароматизация, изменение вида тела или улучшение его запаха.
2. Министр ответственный за охрану здоровья, учитывая критерии, указанные в пар.1, определяет своим распоряжением, самые частые категории товаров, являющихся косметическими средствами.

Статья 3

Использующиеся в законе определения означают:

- 1) Производитель - предприниматель, который производит и вводит в обращение средства косметики, а также его представители и любое лицо, выступающее в качестве производителя, размещающее на продукции или добавляющее к ней свое имя, товарный знак, или другой отличительный знак; импортер также считается производителем,
- 2) выпуск в обращение - первая оплачиваемая или неоплачиваемая передача косметических средств потребителю через производителя или предпринимателю, участвующему в торговом обороте.